

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2020-25670
Den 13. januar 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 527 (MOF alm. del) stillet 16. december 2020 efter ønske fra Zenia Stampe (RV).

Spørgsmål nr. 527

”Miljø- og Fødevareklagenævnet har i årene 2009-2018 afvist 160 klager over ansøgninger om udvidelse af husdyrbrug med bl.a. følgende begrundelse: ”Ved reguleringen af husdyrbrug, er det praksis at betragte landzonen som landbrugets erhvervsområde, og beboere af boliger i landzonen må derfor acceptere visse ulemper, som kan være forbundet med at være nabo til et landbrug. [...] I en godkendelse kan der derfor primært stilles vilkår om anvendelse af bestemte adgangsveje til virksomheden”. Vil ministeren oplyse, hvordan denne praksis er opstået, hvilken hjemmel den bygger på, og om det betyder, at en kommunalbestyrelse ikke må tage hensyn til tung transport gennem små landsbysamfund og forbi lokale folkeskoler i forbindelse med behandling af ansøgninger til udvidelse af husdyrbrug?”

Svar

Ved godkendelse af husdyrbrug består den helt centrale beskyttelse af naboerne i de beskyttelsesniveauer, der er fastlagt i forhold til ammoniak, lugt, støj fra trafik mv. Her sikrer reglerne, at kommunalbestyrelsen ikke kan godkende eller tillade etablering, udvidelse eller ændring af et husdyrbrug, hvis husdyrbruget med det ansøgte indebærer væsentlig virkning på miljøet, som ikke kan imødegås med vilkår, idet en overskridelse af beskyttelsesniveauerne, og den praksis, der har udviklet sig herom, betragtes som en væsentlig virkning.

Heri ligger dog ikke, at enhver påvirkning kan undgås. Der vil således i visse tilfælde kunne opleves f.eks. sæsonbetonede lugtgener eller støjgener i spidsbelastningssituationer i områder med husdyrbrug. Her har såvel kommuner som klagenævn - især tidligere, hvor der samtidig med en afgørelse efter reglerne om miljøgodkendelse af husdyrbrug også blev givet en landzonetilladelse - henvist til, at landzonen traditionelt betragtes som landbrugets erhvervsområde. Det er vigtigt at understrege, at dette ikke kan bruges som begrundelse for, at beskyttelsesniveauerne ikke overholdes. Er det tilfældet, følger det af reglerne, at kommunalbestyrelsen skal meddele afslag på det ansøgte.

Hvad angår spørgsmålet om muligheden for, at kommunalbestyrelsen efter en konkret vurdering kan fastsætte vilkår med henblik på at imødegå støjgener fra trafik, kan jeg også henvise til, at jeg i et tidligere svar (MOF alm. del, spørgsmål 689) har oplyst, at gener fra det ansøgte som følge af støj, rystelser og transport er blandt de miljøpåvirkninger, som kommunen skal vurdere, og som skal indgå i vilkårsfastsættelsen. I dette svar henvises endvidere til et uddrag fra et tidligere svar til Folketinget fra september 2019, der vedrører vejforhold (MOF alm. Del, spørgsmål 50-55):

”Blandt de forhold og miljøpåvirkninger, som kommunen skal vurdere, og som skal indgå i vilkårsfastsættelsen, kan bl.a. nævnes gener fra det ansøgte som følge af støj, rystelser og transport. Kommunen kan dog alene stille vilkår, som er begrundet i miljømæssige forhold, herunder særligt støj. Trafiksikkerhed, vejplanlægning, vejvedligeholdelse mv. varetages ikke i miljølovgivningen, men henhører under transportministerens ressort.”.

Af Miljøstyrelsens vejledning på området fremgår, at til- og frakørselsforholdene for husdyrbruget indgår i en hensigtsmæssig lokalisering af husdyrbruget. Hvis kørsel forbundet med husdyrbruget medfører væsentligt øgede trafikale og miljømæssige gener i nærområdet (fx mange transporter igennem landsbyområder m.v.), og hvis disse gener ikke kan afhjælpes ved valg af alternative til- og frakørselsforhold, kan det indgå i overvejelserne, hvorvidt kommunalbestyrelsen skal meddele afslag.

Inden for disse rammer vil det være op til kommunerne at stille vilkår omkring trafik, der sikrer, at der ikke er væsentlig påvirkning i den konkrete sag, og hvis ikke dette kan opnås, vil der skulle meddeles afslag.

Lea Wermelin

/

Nina Møller Porst